

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PROKURATOR GENERALNY

PG VII G 023-100/10

Do druku nr 3420

Warszawa, dnia 22.10.2010 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS
WPEŁYNEŁO
dnia 22.10.2010 r.
(podpis)

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu RP

Ilustrowany Powie Kmita

W nawiązaniu do pisma z dnia 28 września 2010 r., nr GMS-WP-183-157/10, dotyczącego rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do zaopiniowania w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm.), pozwalam sobie poddać pod rozagę następujące kwestie.

Ogólna ocena rządowego projektu ustawy, w szczególności regulacje w obrębie przepisów karnych nowelizowanej ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485, z późn. zm.), nasuwają wątpliwości zarówno co do zasadności inicjatywy legislacyjnej w tym zakresie, jak i konstytucyjnej poprawności tych propozycji.

Proponowane brzmienie przepisu art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (art. 1 pkt 16 projektu), wprowadza nowe rozwiązania w zakresie postępowania w przypadku posiadania nieznacznych ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych przeznaczonych na własny użytek sprawcy. Projektowany przepis przewiduje w takiej sytuacji możliwość umorzenia postępowania również przed wydaniem postanowienia o wszczęciu śledztwa lub dochodzenia, jeżeli orzeczenie wobec sprawcy kary byłoby niecelowe ze względu na okoliczności popełnienia czynu, a także stopień jego społecznej szkodliwości.

Przepis ten stanowi w istocie próbę legalizacji posiadania nieznacznej ilości narkotyków w sytuacji, gdy ze względu na nieskuteczność walki z przestępczością narkotykową, zasadność przyjęcia tego rodzaju rozwiązania nie znajduje uzasadnienia.